

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמְד

יוֹסֵף לְאָזַר ע"י בֵּית הַכְּנִסַּת שְׁכֵנֵת ע"י חַמְד - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לְרֻפּוֹת כָּל חוּלֵי ע"י וּבְכַלְלֵם צִיּוֹן בֶּן צ"ח לְרֻפּוֹת וְהַצְּלַחַת יוֹסֵף לְיֹאזֵר בֶּן דְּלִיָּה אִפְרַת וּב"ב

פְּרֻשֶׁת וְאַתְחַנֵּן - מְצוּהַ הַפָּאָה לְיָדְךָ

"אֶז יבְדִיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים" (דברים ד, מא)

מְצוּוֹה שֶׁאִפְשֵׁר לְקִיּוּמָהּ - אֲקִיּוּמָהּ.

הֵייתָה בְּכֶךְ הוֹרָאָה חֲשׂוּבָה לְשַׁעַת וּלְדוֹרוֹת: גַּם אִם אֵין בְּכּוּחַ הָאָדָם לַעֲשׂוֹת הַכֹּל וּלְגַמּוֹר הַכֹּל, אֵל לֹא לְהִשְׁתַּמֵּט מֵהַמַּעַט שֶׁבְּכּוּחוֹ לַעֲשׂוֹת. גַּם אִם אֵין בְּכּוּחוֹנוֹ לְחַטּוֹף הַכֹּל, כְּדֹא לְחַטּוֹף אֶת שְׁנֵיתָן. כִּי גַם מַעַט שׂוּוֹה. אֲמַנֵּם לֹא כִּמוֹ הֶרְבֵּה, אֲךָ וּדְאֵי יוֹתֵר מִכְּלוּם...

וְכֶךְ כּוֹתֵב ה'חֲפֹץ חַיִּים' בְּהַקְדַּמְתּוֹ לִסְפָּר שְׁמִירַת הַלְּשׁוֹן, כְּלִפִּי אֱלֹהִים, הַמְּבַקְשִׁים לְפִטְוֹר אֶת עַצְמָם מֵהַקְּבֵלָה שֶׁלֹּא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, מִפְּנֵי שֶׁקְּבֵלְתֵם לֹא תַחֲזִיק מַעֲמַד אֵלֶּא תִקְוָה קְצָרָה זֹה לְשׁוֹנוֹ:

וְלוֹ יִהְיֶה כְּדַבְרֶיךָ, וְכִי בְּשִׁבִיל זֶה צָרִיךְ לְהִתְרַפּוֹת מִזֶּה? הֲלֹא יָדוּעַ הוּא, כִּי כֹאשֶׁר יֵלֵךְ יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה אֲפִילוֹ עֲשִׂיר גְּדוֹל, וְכֹל שֶׁכֵּן עֵנִי, יֵלֵךְ עַל שִׁפְתַי הֵים וְיִרְאֶה, שֶׁפִּלֵּט הֵים אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, הֵאֵם יִתִּיר לְנַפְשׁוֹ מִלְּהִתְרַפּוֹת מִלְּלִקְטָן מְסִיבַת דְּבַר, שֶׁלֹּא יִמְשַׁךְ זְמַן לְקִיטַתָּן רַק אִיזָה שְׁעוֹת, וְלִכְלֵל הַיּוֹתֵר יוֹם אֶחָד? בְּזֶה אֵין שִׁיךְ רַק בְּדַבֵּר פְּחוֹת וּנְבִזָּה. לֹא כֵן בְּאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת הַיִּקְרִים מֵאֵד בְּשׂוּיוֹן, אֲשֶׁר כָּל רָגַע וּרְגַע, אֲשֶׁר יִלְקָטֵם וְיִתְפַּשֵּׁם תַּחַת יָדוֹ, שׂוּוֹה יוֹתֵר מִמָּאָה יָמִים, אֲשֶׁר יִלְקוּט דְּבָרִים פְּחוֹתִים.

תְּמוּוֹה מַעַט מְקוּמָה שֶׁל פְּרֻשָׁה זוֹ. פְּרֻשִׁיּוֹת אֵלוֹ רֵאשִׁיתוֹ שֶׁל חוֹמֵשׁ דְּבָרִים מְלֵאוֹת בְּתוֹכָן שֶׁל יִרְאֶה וּמוֹסֵר. הַבְּדֵלֵת עָרֵי הַמְּקֻלֵּט הֵיא עֵנִי לְאוֹתָן פְּרֻשׁוֹת הַעוֹסְקוֹת בְּמַצּוּוֹת. לְכֹאוּרָה, אֵין מְקוּמָה כֹּאן בְּמִרְכְּזוֹ שֶׁל מִשָּׂא הַמוֹסֵר שֶׁנִּשְׂא מִשָּׂה לְפָנָי מוֹתוֹ.

גַּם הַסִּיפּוֹר הַמְּסִיִּים אֶת הַבְּדֵלֵת עָרֵי הַמְּקֻלֵּט עַל יַדֵּי מֹשֶׁה נִרְאֶה מִשׁוֹנָה מַעַט. מִיָּד לְאַחַר סִיּוּם סִיפּוֹר הַבְּדֵלֵת הָעָרִים נֹאמַר: "וְזֹאת הַתְּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּיַד יִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים ד, מד)". הָאֲמָנָם זֹו תְּמַצִּית הַתְּוֹרָה, שֶׁהוֹנַחְלָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל עַל יַדֵּי מֹשֶׁה רַבִּינוֹ? הֵאֵם לֹא נִתְּנוּ דְּבָרִים נוֹסְפִים מִלְּבַד עָרֵי הַמְּקֻלֵּט?

עָרִים אֱלֹהִים, שֶׁהַבְּדִיל מֹשֶׁה רַבִּינוֹ- הוֹכְנוּ כְּעָרֵי מְקֻלֵּט, אֲךָ טֵרֵם פִּעְלוֹ אֶת פְּעוּלְתָן כְּעָרֵי מְקֻלֵּט הַקְּוֹלְטוֹת אֶת הָרוּצַח בְּשִׁגְגָה. שֶׁכֵּן, עָרֵי מְקֻלֵּט אֵלוֹ, אֲשֶׁר הוֹקְצוּ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַמְּזֻרְחִי, לֹא קִלְטוּ עַד שֶׁהוּבְדְּלוּ גַם עָרֵי הַמְּקֻלֵּט שֶׁבְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַמְּזֻרְחִי. נִמְצָא אֲפּוֹא, כִּי בֵּין כֹּה וְכֹה לֹא פִּעְלוּ הָעָרִים הַלְלוֹ אֶת פְּעוּלְתָן. מְדוּעַ, אֵם כֵּן, מִיְהִר מֹשֶׁה יִזְכֶּה לְהִיכַנֵּס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּלְבַצֵּעַ אֶת הַמַּצּוּוֹה עַל תוֹם.

רַש"י בְּפִירוּשׁוֹ לְחוֹמֵשׁ מְבִיא אֶת תְּשׁוּבַתָּם שֶׁל חֲכָמֵינוּ: "נִתֵּן לָב לְהִיּוֹת חָרַד לְדַבֵּר שִׁבְדִּילִם. וְאֲפִי עַל פִּי שֶׁאֵינָן קוֹלְטוֹת עַד שִׁבְדְּלוּ אוֹתָן שֶׁבְּאַרְץ כְּנַעַן, אֲמַר מֹשֶׁה:

בְּרַכַּת שַׁבַּת שְׁלוֹם
הָרַב אֱלִיָּהוּ חַיִּים פְּנַחְסִי
רַב ק"ק ע"י חַמְד - מְבִשְׂרֵת צִיּוֹן

הַעֲלוֹן מְקֻדָּשׁ לְהַצְּלַחַת

יִצְחָק אֱרִיאֵל בֶּן טוֹבָה
יָנִיב בֶּן גִּילָה
שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֲסַתֵּר זָרִי
מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה -
לְיֹאזֵר יְהוֹשֻׁעַ סוֹמֵךְ וּב"ב
יְהוּדָה אֱרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה
עֵינַת בֵּת רַחֵל בְּרַכָּה
רַחֵל בְּרַכָּה בֵּת פְּדִילָה דְּלִיָּה
נַעֲמָה יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה
יוֹסֵף לְיֹאזֵר בֶּן דְּלִיָּה אִפְרַת פְּרַנְסָה בְּקִלּוֹת וּבְשַׁעַת
נְטִילַת בֵּת יוֹנִית
קְסִירָא אֲפִרִים וּב"ב
י.מ.י. כְּדוּרֵי
חַיִּים בֶּן בְּכוֹרֵי

צִיּוּג הַגּוֹן וְכֹשֶׁר בְּמַהֲרָה

אוּרֵן בֶּן אֲסַתֵּר
תְּרַצְהָ בֵּתֵיהָ בֵּת יִמְנָה נֵינֵט
עֵמִית בֵּת טוֹבָה
חֲגִית בֵּת גִּילָה
נִתְנָאֵל בֶּן גִּ'נָּה
אֵילֵן בֶּן אֱלִיאֵט

זֶרַע מְקֻדָּשׁ בְּרַ קִיּוּמָהּ

גְּלִית בֶּת מְסוּדִי
אֵילָנָה בֵּת רַחוּמָה שְׁמוּאֵל אֵימָן בֶּן אֲסַתֵּר זָרִי
סִיּוֹן בֵּת אֲסַתֵּר
דְּנִיאֵל בֶּן שֶׁרָה וְאוֹשֵׁרִית בֵּת שׂוֹשְׁנָה

רְפוּאָה שְׁלָמָה

הַגֵּה"צ אֱלִיעֶזֶר בְּרַלְבֵּן בֶּן עֵטִיא שְׁלִיט"א
מֵאִיר יִשְׂרָאֵל בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה יִצְחָק בֶּן עֲזָרָה
יִמְנָה נִזִּירֵי בֵּת טוֹבָה - בְּרִיאּוֹת וְאַרְיֹכוֹת יָמִים
מְרַדְכֵי נִזִּירֵי בֶּן פְּרַחְהָ - בְּרִיאּוֹת וְאַרְיֹכוֹת יָמִים
מֵאִיהָ בֵּת עֵדִי
גִּילָה בֵּת אֲקָבָל - בְּרִיאּוֹת וְאַרְיֹכוֹת יָמִים
אֲסַתֵּר בֵּת סוּלִיקָה
מִזֵּל בֵּת חֲנָה
יְהוּדִית אֲסַתֵּר פְּרִאֵדֵל בֵּת חֵיה - בְּרִיאּוֹת וְאַרְיֹכוֹת יָמִים
יְהוּדָה בֶּן סַעֲיָדָה
נַעֲמָה יִצְחָק בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה
נַעֲמִי בֵּת רַחֵל
אֲקָבָל בֵּת נוֹשְׁפָאָרִין שִׁירָה שִׁילַת בֵּת אֹרֵלִי
תַּמָּר פּוֹרְטוּנָה בֵּת מִיִּסָּה רַפְאֵל מֹשֶׁה בֶּן רַחֵל
אֵילָנָה בֶּן גּוֹהַר פִּינָה וּמִירָה בֵּת מוֹנַבְאָר -
נַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי חֲלָצִיָּהם
נְחוּם בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה
יְהוּדָה אֱרִיָּה בֶּן רַחֵל בְּרַכָּה
שְׁלוֹ בֶּן מִזֵּל פְּחִימָה
יִפְהָ בֵּת שֶׁרָה-הַצְּלַחָה וְרופָאָה רַחֵל בֵּת זוֹהַרָה
מִישָׂא אֲסַתֵּר בֵּת זוֹהַרָה
דוּד בֶּן זָהָר
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל
יַעֲקֹב בֶּן אֲסַתֵּר

09/08/2014		י"ג אב תשע"ד	
פְּרֻשֶׁת וְאַתְחַנֵּן			
הַפְּטָרָה: "נַחְמוּ נַחְמוּ" - יִשְׁעִיָּה א			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:57	20:10	18:53	
20:54	20:11	19:09	ת"א
20:57	20:12	19:02	ח"פ
20:54	20:09	19:10	ב"ש

הַעֲלוֹן מְקֻדָּשׁ לְרֻפּוֹת יִצְחָק בֶּן פִּינָה הֵי"ו וְלַע"נ רַאוּבֵן עַמְנוּאֵל חַיִּים בֶּן סִימָה שִׁירִין	רְפוּאָה שְׁלָמָה לְאִידֵיהָ חֵיהָ בֵּת אֲסַתֵּר וְלִילְדָהּ אֲלַחָן רַפְאֵל בֶּן אִירִיס	זֶש"ק, פְּרַנְסָה טוֹבָה וּבְרִיאּוֹת אֵיתָנָה לְאֵילָנָה נִזִּירֵי בֶּן יִמְנָה וְגִלִּית בֵּת מְסוּדִי
--	---	--

שואל ומשיב בהלכה – פת עכו"ם

מהי פת פלטר והאם מותר לאוכלו ומה הדין להולך אצל הבדוואים ומגישים לפניו פת?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

שאלה: **?**

תשובה: **!**

פת שאופים הגויים במאפיה נקרא בשם "פלטר" שהגוי עושה על מנת למכור לאחרים. לדעת השו"ע אם אין פת ישראל מצויה, מותר לאוכלו. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ד). וכאשר קנה מן הגוי היות ולא היה פת ישראל מצוי, ולאחר מכן הגיע פת ישראל, מותר להמשיך ולאכול, היות ולקחו בהיתר.

ובאופן שיש אופה ישראל בריחוק, עליו להמתין עד ד' מיל. **מקורות:** וכאשר נוסע ברכב, צריך להמתין שיעור נסיעה של כשעה וחומש. וכמ"ש לענין נטילת ידיים בכף החיים (או"ח סימן קסג סק"ד), ובביאור הלכה (שם ד"ה ברחוק).

ואם אינו הולך לדרכו באותו היום, אלא חונה במקומו, או שהמקום שבו ניתן לקנות מאפה ישראל נמצא בכיוון ההפוך מיעד נסיעתו, עד מרחק מיל יחזור. **מקורות:** בשו"ע (שם ס"ז) כתב עד ד' מילין. וביארו האחרונים היינו דוקא כשהולך לדרכו. אך כשחונה או צריך לחזור לאחוריו, עד מיל. וכ"כ החכמת אדם (כלל סה אות ד) ולמד כן מתפילה שחוזר מיל לאחוריו.

אך לדעת הרמ"א מותר לאוכלו, אף כשפת ישראל מצוי. **מקורות:** הרמ"א (שם ס"ב). ועיין שו"ת יחווה דעת שהביא דהמנהג כדעת הרמ"א להקל, אף כשפת ישראל מצוי.

ההולכים אצל הערבים שוכני אהלים [בדואים] שזהירים הרבה בהכנסת אורחים וסגנון אירוח שלהם, מי שבא אצלם, נותנים לו סעודת לחם, הדבר מותר, והרי זה כמו פת פלטר. **מקורות:** זבחי צדק (יו"ד סימן קיב ס"ק כה).

ויש מי שהחמיר, שהישראל ישליך קיסם וכדומה. **מקורות:** בן איש חי (חוקת ש"ב ס"ה), ובכף החיים (ס"ק מו) כתב, דנראה טעמו משום דאין כל הפת נותנים לפני האורחים אלא קצת, והשאר בעבורם, והיו כפת בעל הבית, ואם ידוע שאופין הכל רק בשביל האורחים הדבר מותר, ויש להחמיר אף בזה ולהשליך קיסם.

שְׁמִירַת שַׁבָּת

מסופר על השר משה מונטיפיורי זצ"ל, שהיה עשיר גדול ושומר תורה ומצוות, ותמיד נהג לסגור את בית מסחרו בערבי שבתות ומועדים זמן רב לפני שקיעת החמה. פעם בליל "שבת קודש", כשישב השר יחד עם רעייתו ליד שולחן השבת, הגיע לפתע שליחו של "המושל" וביקש ממנו בכל לשון של בקשה לבוא אליו בדחופות בשבת בעניין "עסק גדול", שיכול להכניס למושל ולמונטיפיורי הון רב!

השר מונטיפיורי השיב לשליח, שהיום זה "שבת קודש", ולכן בעד כל הון שבעולם הוא איננו מוכן לבוא! חזר השליח וסיפר לאדונו את דברי השר. הלה הגיב בחריפות למשמע סירובו של השר והורה לו לשוב לביתו ולהסביר את חשיבות העניין. ואכן לאחר שעה קלה שוב חזר אותו שליח לביתו של מונטיפיורי והודיעו, כי העסק הוא גדול וחשוב כל כך בעיני המושל, עד שהוא מבקש בכל לשון של בקשה לבוא אליו ללא דיחוי. ואף מסר לו השליח מכתב, שבו כתוב, כי המושל מזהיר אותו, שאם לא יבוא תיכף לביתו, אזי הוא מנתק עימו את כל קשרי המסחר שביניהם!

אולם השר לא התרגש מכך והשיב לשליח, שיגיד לאדונו: היהודי מונטיפיורי יודע ומרגיש, כי עליו להודות למעלת כבוד המושל, אבל אני לא אעשה את השבת שלי חול ולא אעסוק בה בענייני מסחר משום סיבה שבעולם! הלך השליח למושל ולא שב עוד בשבת.

והנה ביום ראשון בבוקר שוב בא "השליח" לבית מונטיפיורי והזמין לבוא לביתו של המושל! והנה כאשר שמעה אשתו של השר על 'ההזמנה', היא פקפקה, אם כדאי לבעלה ללכת לבדו לבית המושל, כיוון שבדואי הוא מלא "כעס" עליו! אולם השר מונטיפיורי השיב לאשתו בחיוך ואמר: הלוא לפני מספר ימים אמרנו בהלל של ראש חודש: "ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם" (תהלים קי"ו)? ולכן אין לנו מה לדאוג כלל מבשר ודם, עלינו לבטוח אך ורק בה' יתברך לעד ולעולמי עולמים, והוא יעשה עימנו ניסים ונפלאות.

מיד נסע השר מונטיפיורי לביתו של המושל עם ביטחון רב בה' שהכול יהיה בסדר! והנה כשבא לביתו, קידם המושל את פניו באהבה ובידידות ואמר לו: "אני מודה לך על שסירבת לחלל את השבת, מפני שאני התווכחתי עם אחד העשירים על תכונות נפש היהודים. הוא אמר, שהיהודים הם "אוהבי כסף" בלי גבול, וכי גם גדולי העשירים שבהם מוכנים למכור את קודשי אלוקיהם בעד הכסף! ואילו אני התנגדתי בכל תוקף לדעתו זאת, וכדי להראות לו, שהצדק עימי, העמדתי אותך "במבחן". ולכן תודה רבה לך על עקשנותך ומסירותך למען "שמירת השבת!"

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'. נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

רבי מרדכי בנט זצ"ל הידוע גם בשם מרקוס בנדיקט: נולד בשורגא שבהונגריה בשנת ה'תקי"ג (1753). מצאצאי ה"חכם צבי". מכיוון שגדל מגיל 5 בבית אמו לכן נקרא בנט. **בילדותו נחשב כעליון**. שימש כדיין ורבה של ניקלשבורג וחבל מורביה. עמד בראש הישיבה בניקלשבורג. מחשובי רבני צ'כיה. התנגד ללימוד חוכמות חיצוניות, אך בשל תפקידו כרב הקהילה, אשר בשמה עמד לפני המלך והשרים, היה עליו להשתלם לצערו בחכמות אלו. **נאמר עליו, כי תוך זמן לא רב היה בקיא בין השאר בפילוסופיה, אסטרונומיה ומתמטיקה.**

בגיל 20 לערך נשא לאישה את בתם של אחת המשפחות המיוחסות מניקלשבורג, ומאז מאס בכל תענוגי עולם הזה, סיגף את עצמו בכל מיני סיגופים וצומות, לא ישן יותר משלוש שעות ולא פסק מללמוד. למרות שהוצעו לו משרות רבניות רבות לא הסכים לקבל עליו עול רבנות, עד שידע את ארבעת הטורים והשולחן ערוך בעל פה. את כל כספו פיזר לאביונים, השיא יתומים, השיג רישיון מהמלכות להדפסת ספרי קודש. לחם בתקיפות ברפורמים. נפטר ב-י"ג אב ה'תקפ"ד (1829). ציונו בסלובקיה. חי כ-76 שנים. **לאחר פטירתו גילו על גופו שקים, אשר לבש תחת מלבושיו על מנת לסגף את עצמו**. רבים רצו לקנות שקים אלו, לשם סגולה, אשר יטמינו אותם לאחר פטירתם בשקים אלו. ממכירת השקים האלו, נאסף הון רב, שהספיק לפרנסת נכדיו היתומים (לפרנסת בני בתו, שנפטרה בחייו), וכן לנישואיהם.

אביו: ר' אברהם בן יהודה אשכנזי. **בניו:** ר' יעקב (בעל "גדולת מרדכי"), ר' ישעיה (אבד"ק קאליב - הונגריה), ר' נפתלי (אב"ד שאפע - מוראביה).

רבתינו: ר' יעקב קצנבלויגן, ר' יוסף שטיינהרט, ר' יחזקאל לנדא, ר' שמואל שמלקא הורוביץ מניקלשבורג. **מתלמידיו:** בניו, ר' יעקב (בעל "גדולת מרדכי"), ר' ישעיה (אבד"ק קאליב) ור' נפתלי (רבה של שאפה), ר' מנחם מנדל בנט (בן אחיו- דיין בהונגריה), ר' משה מרדכי בנט (קרובו, אב"ד שטאמפי), ר' צבי הירש אופנהיים (אבד"ק טמישוואר), ר' שמחה בונים מפשיסחה, ר' יהודה אסאד, ר' שלמה קווטש (ממלא מקומו ברבנות ניקלשבורג) ועוד רבים אחרים.

מספריו: **ביאור מרדכי**- הגהות על פסקי המרדכי (שכתב ר' מרדכי בר הלל) **מחשבת מרדכי**- דרשות על התורה **ימגן אבות**- על מלאכות שבת **ידברי מרדכי**- הלכות איסור והיתר בש"ע חלק יורה דעה **יתכלת מרדכי**- דרשות על הש"ס **יחידושי מהר"ם בנט**- חידושים על הש"ס **גדולת מרדכי**- שו"ת **יפרשת מרדכי**- שו"ת **יהר המור**- שו"ת **ימאמר מרדכי**.

בסידורו נמצא רשום בכתב ידו: **"הריני נודר לה' לבלתי איהנה מהנאות העולם הזה, זולת מה שהוא לצורך גדול ולתועלת בריאות גופי"**.

דרכו של רבינו הייתה לשתות בכל יום כוס חלב. פעם, כשהגישה לו אחת המשרתות בביתו את הכוס, הבחינה לאחר זמן שלא שתה והגידה זאת לרבנית. כששאלה אותו הרבנית, מדוע לא שתה את כוס החלב, שהוגשה עבורו כמדי יום ביומו, **ענה לה לתמהונה, שלא ראה שום כוס לפניו**. נבהלה הרבנית וקראה למשרתת וחקרה אותה על החלב. הודתה המשרתת, שהייתה טרודה בעבודות הבית, והיות שרצתה להגיש לרב את כוס החלב, נאלצה לקבל מיד הנוכרי את החלב, למרות שלא עמדה על גבי הנוכרי בשעה שחלבו את החלב. ונתקיים ברבינו: **"לא יאונה לצדיק כל אוון"**. מן השמים שמרוהו, שלא יבוא לידי תקלה לשתות חלב עכו"ם.

מספר הגה"ק רבי יהודה אסאד זיע"א, שזכה בבית רבו לגילוי אליהו, ומעשה שהיה כך היה: יום אחד בא לביתו הלך אחד, ורבי יהודה עומד בחצר רבו, וישאלהו: 'איה מקום כבודו של הרב?' רבי יהודה אסאד נתן לו שלום והראהו בית רבו וליווה אותו כמדי יום ביומו. פתח בית רבו היה פתוח ורבי יהודה אסאד ראה את רבו, כשהוא רץ לקראת ההלך הנ"ל ויחבקו וינשק את ידיו, ויהי לו כל זאת לפלא. לעת ערב בבא רבי מרדכי אל היעור, ויאמר לו רבו: 'הידעת מי הוא האיש? הלא הוא אשר נאמר עליו: אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום'.

עוד סיפר רבי יהודה אסאד זיע"א בזמן שלמד בישיבת ניקלשבורג היה חביב מאד בעיני רבו, עד אשר גזר אומר כי בשבתות ויו"ט יסעד דווקא על שולחנו. ויהי פעם אחת בליל חג הפסח עת ישבו בסדר רבו עם בני-ביתו, פתאום עמדה בת רבו, ילדה בת עשר שנים, וצעקה בקול רעש: 'אבי אבי, מי הוא האיש הזקן, אשר כעת בא אלינו ושותה מכוס של אליהו?' ואז הראה הגאון עליה ואמר: 'שתקי בתי, אורח יקר וקדוש בא לגבולינו'. ואחר כך אמר הגאון, **כי בתו זכתה לראות את אליהו הנביא, רק חבל על שפירסמה זאת**. לימים רצתה קהילת ווינא לקנות את הגביע, אשר ממנו שתה אליהו הנביא זל"ט בעשרת אלפים זהובים, אבל הקהילה בניקלשבורג לא אבו לתתו אפילו בעד הון רב.

י"פ הגה"ק רבי אברהם שאג, שכשנכנס פעם אל רבו החת"ם סופר, מצא אותו שקוע ברעיונותיו ודבוק בשרעפיו, ולא הרהיב עוז בנפשו לברר פשר הדבר, אולם כעבור כמה רגעים פנה אליו החת"ם סופר ואמר: "בני יקירי היודע אתה מה היום מיומיים? **עלי להזדמן ולהפגש בעוד שלשה שבועות עם גאון צדיק הדור רבי מרדכי בנט, וכשאני מעלה זאת על רעיוני הנה כל אבריי מרתתין**".

י"פ הרה"ק רבי ישע מגלאנטא זצ"ל, שכאשר הגאון רבי יהודה אסאד זצ"ל למד אצל המהר"ם בנט זצ"ל, היה גר בדירה, שבה גר המהר"ם בנט בימי בחרותו, בעת למדו בניקלשבורג אצל הגאון הקדוש הרבי רבי שמעלקא זצ"ל. והנה בכל יום ויום, כשרבי יהודה אסאד הלך לאכול ארוחת צהרים, וסגר את הספר ולבש את מעילו העליון, הייתה פורצת אנחה מלבה של בעלת הבית. פעם אחת שאל הגאון רבי יהודה אסאד את האשה לפשר אנחותיה, וענתה האשה בעצב: **"אני נאנחת על ביטול התורה, כי ה"לאנד-רב" (הגאון רבי מרדכי בנט), שהיה גר אצלי פעם, לא הפסיק מלהסתכל בספר, אפילו בשעה שלבש את מעילו העליון, ואילו אתה - יש לך זמן פנוי ללבוש את מעילך..."**

כאשר שחו פעם לפני ה"חתם סופר" אודות קדושתו ופרישותו של הצדיק, התבטא אחד המסובים, שהמרה"ם בנט לא היה אדם כי אם מלאך... מיד קפץ ה"חת"ם סופר" ואמר בהתלהבות: **"לא מלאך פשוט, אלא שרף... ועוד גדול מזה!"**

מהו סוד אריכות ימים ושנים? להלן סיפור מופלא מתוך אחד העלונים המופיעים מדי חודש בחודשו של 'רמת אלחנן' מפי הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א רב שכונת רמת אלחנן בבני ברק:

לפני מספר שנים נפטרה בעיר 'בני ברק' הרבנית מ. פאלי ע"ה, אשתו של המשגיח של ישיבת חברון דאז, ר' צבי זאב פאלי זצ"ל. בזמן השבעה הגיעו רבים וסיפרו על מידותיה המופלאות, על מידת הוויתור ובכלל העין הטובה, שהייתה לה. ביניהם סופר המעשה המדהים הבא: באחד הימים, אחת המשפחות בבניין מגוריה שבשכונת 'גבעת מרדכי' החליטה להרחיב את דירתה.

משפחות רבות, שגרו באותו בניין התנגדו נחרצות לפעילות ההרחבה בטענה, שהדבר יגרום לרעש רב, לכלוך, אבק בכל מקום ופועלים המסתובבים בכל מקום. ובכלל, מדוע עליהם להרחיב את דירתם?! הרי לא חסר להם מקום ב"ה. שכנים רבים הגיעו אל ביתם עם סבר פנים חמורות וגילו את דעתם בעניין. אולם משפחה זו החליטה בסיכומו של עניין לא להיענות לדיירים וכן לבצע את אותו שיפוץ והרחבה.

והנה, באחד הימים עשתה את דרכה הרבנית מ. פאלי, שהייתה גם אחת השכנות באותו בניין, אל דירתם של המשפחה המרחיבה את הבית. הרבנית פאלי נקשה על הדלת וחיכתה בסבלנות לפתיחתה. עקרת הבית, שהציצה דרך ה'עינית' שבדלת נדהמה לראות את הרבנית פאלי בכבודה ובעצמה.

היא הייתה בטוחה, שכעת גם היא תמתח ביקורת על פעולת ההרחבה ותכעס עליהם מאד, כפי שעשו שכנים רבים בבניין, ובפרט בשל העובדה כי הרב צבי זאב פאלי ואשתו באותה תקופה היו אנשים מבוגרים ובוודאי מפריע להם הרעש הנורא ברוב שעות היום.

היא היססה האם לפתוח את הדלת. "בזה אני כבר לא יכלה לעמוד", חשבה לעצה. "אם גם הרבנית פאלי הצדקת תתלונן בפני על הרחבת הבנייה- אבקש מבעלי להפסיק את פעולות הרחבת הדירה מיד", הרהרה בבושה. היא פתחה את הדלת בפני הרבנית וחיכתה לגרוע מכל.

הרבנית פאלי ע"ה נכנסה במאור פנים גדול ושאלה לשלומה. או אז, לאחר שבעלת הבית ענתה, פנתה היא אליה ואמרה במלים הללו: "ראי נא שכנתי היקרה, רוצה אני לדבר איתך בנושא חשוב ביותר". מיד ציפתה בעלת הבית 'לחטוף' מטח של ביקורת.

כאן המשיכה הרבנית פאלי ואמרה: "כפי שראיתי, אתם עורכים הרחבה בדירתכם, וכתוצאה מכך בוודאי נגרם לכם לכלוך רב ואף עוגמת נפש לילדיכם, המתקשים להסתדר בבית בימים כאלו של בניה אינטנסיבית. אני בטוחה בכך, שאין לך מנוחה בימים שכאלו, ואף לאכול או לנוח אינך יכולה במצב שכזה".

הרבנית עשתה אתנחתא קצרה ואז אמרה: "לכן, באתי במיוחד להודיע לך, שאני ובעלי לאחר שדנו בעניין החלטנו ביחד, שנשמח לתת לכם להתגורר עימנו בדירה, על מנת שתוכלו לעשות בה כאוות נפשכם. להכין אוכל במטבח ואף לנוח בחדרים הריקים של ילדינו הנשואים".

לשמע הדברים שנאמרו ע"י הרבנית בעלת הבית הייתה המומה. היא לא חלמה מעולם, שתקבל כזאת הזמנה. אך הרבנית לימדה אותה, כי יש להתחשב בצערם של השני, לחשוב כמה קשה לו במצב שלו, ומה חסר לו בשעות שכאלו, אף אם הדבר לא נוח גם לי.

יותר מכך, הרבנית פאלי ע"ה, נהגה כל חייה בהנהגה הבאה: כל אישה מהבניינים הסמוכים אליה שילדה, הייתה זוכה לביקור של הרבנית פאלי. הצדקת המשיכה במנהגה זו גם כאשר עברה את גיל השמונים! ניתן היה לראות את הרבנית בבית הרפואה 'שערי צדק' ומתעניינת בשלומה של היולדת ומברכת אותה.

כשהגיעה לגיל תשעים ואחת! היא שמעה, כי בשעה טובה נולדו תאומים לאחת מהשכנות בבניין שלה. מחד גיסא, חפצה היא מאוד לבקרה אולם לצערה מאידך גיסא, מצבה הגופני בגילה המופלג לא איפשר לה ללכת ולבקר את היולדת, אולם היא לא חפצה לשנות ממנהגה!

לפיכך קראה לאחת מבנות משפחתה ואמרה לה: "אנא ממך, לכי אל בית הרפואה ומסרי את ברכותיי ליולדת. אמרי לה, כי אני מצטערת על כך שאינני יכולה לבוא לבקרה כיוון שאינני בקו הבריאות, אולם כאשר היולדת תשוב לביתה, אם היא תצטרך עזרה בנענוע של עריסת התאומים, אמרי לה, כי היא יכולה לקרוא לי, אעשה זאת בשמחה רבה...".

<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעמי ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותה ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה</p>
--	--	---	--	--